Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

av den 11 december 1973

om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om vissa sockerarter avsedda som livsmedel

(73/437/EEG)

(EGT L 356, 27.12.1973, s. 71)

Ändrat genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**A1**	Anslutningsakten för Grekland (*)	L 291	17	19.11.1979

(*) Denna rättsakt finns inte publicerad på svenska.

▼B

RÅDETS DIREKTIV

av den 11 december 1973

om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om vissa sockerarter avsedda som livsmedel

(73/437/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 och 100 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [1],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [2], och

med beaktande av följande:

Lagar och andra författningar som gäller i medlemsstaterna särskiljer vissa slag av socker, definierar hur dessa skall vara beskaffade och sammansatta samt fastställer regler för märkning och förpackning av dessa varor.

Skillnaderna mellan nationella bestämmelser är sådana att de kan hindra den fria rörligheten för dessa varor och skapa illojal konkurrens.

En väl fungerande och organiserad gemensam marknad för socker (sackaros) kräver att de olika kvaliteterna som finns på marknaden av denna vara, deras sammansättning samt regler för hur de skall märkas och förpackas avgörs inom gemenskapen.

Valet av förfarande vid provtagning och av de analysmetoder som är nödvändiga för att kontrollera sammansättning och tillverkningsegenskaper hos dessa varor är praktiska åtgärder av teknisk natur som för att förenkla och påskynda handläggningen bör överlämnas till kommissionen.

I alla de fall där rådet bemyndigar kommissionen att genomföra regler på livsmedelsområdet, är det önskvärt att få till stånd ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom Ständiga livsmedelskommittén tillsatt enligt rådets beslut den 13 november 1969 [3].

För att den totala resthalten svaveldioxid hos de varor som avses i detta direktiv skall kunna fastställas, måste produktionsförhållandena i vissa medlemsstater anpassas under en så lång övergångsperiod att en sådan anpassning blir möjlig. När det gäller stärkelsesirap, oavsett om denna är torkad eller ej, skall de sålunda fastställda undantagen gälla för hela gemenskapen, medan undantag i fråga om andra varor kan begränsas till de medlemsstater som så önskar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *Halvvitt socker*

   Renad och kristalliserad sackaros som är felfri och har sedvanlig marknadskvalitet med följande egenskaper:

a)	polarisation	minst 99,5º
b)	invertsockerhalt	högst 0,10 viktprocent
c)	förlust genom torkning	högst 0,10 viktprocent
d)	resthalt av svaveldioxid	högst 15 mg/kg.

(1) EGT nr C 101, 4.8.1970, s. 33.
(2) EGT nr C 146, 11.12.1970, s. 20.
(3) EGT nr L 291, 19.11.1969, s. 9.

▼B

2. *Socker eller vitt socker*

Renad och kristalliserad sackaros som är felfri och har sedvanlig marknadskvalitet med följande egenskaper:

a)	polarisation	minst 99,7º
b)	invertsockerhalt	högst 0,04 viktprocent
c)	förlust genom torkning	högst 0,10 viktprocent
d)	resthalt av svaveldioxid	högst 15 mg/kg
e)	färgtyp	högst 12 punkter enligt a i bilagan.

3. *Extravitt socker*

Socker med de egenskaper som anges i punkt 2 a-d och där sockrets totala antal punkter enligt bestämmelserna i bilagan inte är fler än 8 och högst

— 4 för färgtyp

— 6 för askhalt

— 3 för färg i lösning.

4. *Sockerlösning*

En vattenlösning av sackaros med följande egenskaper:

a)	torrsubstans	minst 62 viktprocent
b)	invertsockerhalt (förhållandet mellan fruktos och glukos: 1,0 ± 0,2)	högst 3 procent av torrsubstansvikten
c)	aska via specifika ledningsförmågan	högst 0,1 procent av torrsubstansvikten enligt b i bilagan
d)	färg i lösning	högst 45 ICUMSA-enheter enligt c i bilagan
e)	resthalt av svaveldioxid	högst 15 mg/kg torrsubstans

5. *Invertsockerlösning (låg koncentration)*

En vattenlösning av sackaros, som delvis inverterats genom hydrolys men där proportionen invertsocker inte överväger, och som har följande egenskaper:

a)	torrsubstans	minst 62 viktprocent
b)	invertsockerhalt (förhållandet mellan fruktos och glukos: 1,0 ± 0,1)	mer än 3 men högst 50 procent av torrsubstansens vikt
c)	aska via specifika ledningsförmågan	högst 0,4 procent av torrsubstansens vikt enligt b i bilagan
d)	resthalt av svaveldioxid	högst 15 mg/kg torrsubstans

6. *Invertsockerlösning (hög koncentration)*

En vattenlösning, eventuellt kristalliserad, av sackaros, som delvis inverterats genom hydrolys och där proportionen invertsocker överväger, och som har följande egenskaper:

a)	torrsubstans	minst 62 viktprocent
b)	invertsockerhalt (förhållandet mellan fruktos och glukos 1,0 ± 0,1)	minst 50 procent av torrsubstansvikten
c)	aska via specifika ledningsförmåga	högst 0,4 procent av torrsubstansens vikt enligt b i bilagan

▼B

d)	resthalt av svaveldioxid	högst 15 mg/kg torrsubstans

7. *Stärkelsesirap*

Den renade och koncentrerade vattenlösningen av energigivande sockerarter från stärkelse och med följande egenskaper:

a)	torrsubstans	minst 70 viktprocent
b)	dextrosekvivalenter	minst 20 procent av torrsubstansens vikt och uttryckt som D-glukos
c)	sulfataska	högst 1 procent av torrsubstansens vikt
d)	total svaveldioxidhalt	
	— huvudregel	högst 20 mg/kg
	— för användning enbart i sockerkonfektyr	medlemsstaterna får, utan att det påverkar tillämpningen av nationella eller gemenskapens bestämmelser om högsta tillåtna svaveldioxidhalt för olika konfektyrvaror, fastställa gränsvärdet till över 20 men högst 400 mg/kg i stärkelsesirap som saluhålls på eget territorium
	— för användning i andra särskilt angivna livsmedel	medlemsstaterna får, enligt nationella bestämmelser om dessa livsmedel och utan att det påverkar tilllämpningen av gemenskapens bestämmelser, fastställa gränsvärdena för stärkelsesirap som saluhålls på eget territorium till över 20 men högst 400 mg/kg under förutsättning att dessa gränsvärden är nödvändiga av tekniska skäl.

8. *Torkad stärkelsesirap*

Delvis torkad stärkelsesirap med följande egenskaper:

a)	torrsubstans	minst 93 viktprocent
b)	dextrosekvivalent	minst 20 procent av torrsubstansens vikt uttryckt som D-glukos
c)	sulfataska	högst 1,0 procent av torrsubstansens vikt
d)	total svaveldioxidhalt	
	— huvudregel	högst 20 mg/kg
	— för användning enbart i sockerkonfektyrer	högst 150 mg/kg. Detta gränsvärde får dock inte påverka tillämpningen av nationella eller gemenskapens bestämmelser som fastställer den högsta tilllåtna svaveldioxidhalten för de olika konfektyrvarorna
	— för användning i andra särskilt angivna livsmedel	medlemsstaterna får, enligt nationella bestämmelser om dessa livsmedel och utan att det påverkar tilllämpningen av gemenskapens bestämmelser, fastställa gränsvärdena för stärkelsesirap som saluhålls på eget territorium till över 20 men högst 150 mg/kg, under förutsättning att dessa gränsvärden är nödvändiga av tekniska skäl.

9. *Glukosmonohydrat*

Renad och kristalliserad D-glukos som innehåller en molekyl kristallvatten och som har följande egenskaper:

a)	(D-glukos) dextros	minst 99,5 procent av torrsubstansens vikt
b)	torrsubstans	minst 90,0 viktprocent

▼B

c)	sulfataska	högst 0,25 procent av torrsubstansens vikt
d)	total svaveldioxidhalt	högst 15 mg/kg.

10. *Glukos, vattenfri*

Renad och kristalliserad D-glukos utan kristallvatten och som har följande egenskaper:

a)	(D-glukos) dextros	minst 99,5 procent av torrsubstansens vikt
b)	torrsubstans	minst 98 viktprocent
c)	sulfataska	högst 0,25 procent av torrsubstansens vikt
d)	total svaveldioxidhalt	högst 15 mg/kg

Artikel 2

Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som behövs för att se till att de produkter som avses i artikel 1 endast får saluhållas om de stämmer överens med de definitioner och regler som fastställs i detta direktiv och i bilagan.

Artikel 3

1. De beteckningar som anges i artikel 1 får användas endast för de varor som definieras i den artikeln och beteckningarna skall användas i handeln för att kännetecknа dessa varor, dock får den beteckning som anges i artikel 1.2 även användas för att kännetecknа den vara som definieras i artikel 1.3.

Vidare skall beteckningen ”vitt” förbehållas för

a) sockerlösning där färgen i lösningen, bestämd enligt den metod som anges under c i bilagan, inte överstiger 25 ICUMSA-enheter,

b) invertsockerlösning och invertsockersirap där

— askhalten inte överstiger 0,1 %,

— lösningens färg inte överstiger 25 ICUMSA-enheter enligt den metod som anges under c i bilagan.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall dock inte inverka på sådana bestämmelser som medger att dessa beteckningar av sedvänja också används för andra varor som inte kan förväxlas med dem som definieras i artikel 1.

3. För användningen av ordet ”socker” utan närmare specificering skall punkt 1 endast gälla för direkt handel med socker för livsmedelsändamål och inte för sammansatta varor där sådana sockerarter ingår.

Artikel 4

Under tre år från anmälan av detta direktiv skall, trots artikel 1.7 och 1.8, en högsta resthalt av 40 mg svaveldioxid per kg vara tillåten i de produkter som definierats i dessa punkter.

Artikel 5

Under fem år från anmälan av detta direktiv får medlemsstaterna, trots artikel 1 punkterna 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9 och 10, fortsätta att tillämpa nationella bestämmelser som tillåter en högsta resthalt svaveldioxid av upp till 20 mg svaveldioxid per kg i de varor som saluhålls på eget territorium.

Artikel 6

Utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser får de produkter som anges i artikel 1.7 och 1.8 inte saluhållas i detaljhandeln om svaveldioxidhalten i dem överstiger 20 mg/kg.

▼B

Artikel 7

De varor som anges i artikel 1

— får inte blåbehandlas,

— får innehålla färgämnen i den utsträckning dessa är avsedda för användning i andra livsmedel, enligt de bestämmelser som gäller för nämnda livsmedel och för användning av färgämnen i dessa.

Artikel 8

1. De varor som anges i artikel 1 punkterna 1-3 får, när de förpackas med en nettovikt mellan 100 g och 5 kg per styck, endast saluhållas i förpackningar med följande nettovikter: 125 g, 250 g, 500 g, 750 g, 1 kg, 1,5 kg, 2 kg, 2,5 kg, 3 kg, 4 kg och 5 kg.

2. Under en övergångsperiod av högst fem år efter direktivets anmälan skall även andra netto- eller bruttovikter tilllåas än de som anges i punkt 1, om dessa vikter stämmer överens med nationella bestämmelser som gällde när direktivet anmäldes.

Artikel 9

1. Endast följande uppgifter är obligatoriska på förpackningar, behållare eller etiketter för de varor som definieras i artikel 1:

a) Den varubeteckning som framgår av artikel 1; dock skall

   — för de varor som definieras i artikel 1 punkterna 9 och 10 uttrycken ”monohydrat” och ”torkat” vara frivilliga inom detaljhandeln,

   — upplysningen ”innehåller färgämnen” åtfölja beteckningarna på varor som innehåller färgämnen, i enlighet med artikel 6, och ordet ”vitt” inte användas i detta fall.

b) Nettovikten, om varan inte väger under 50 g; detta undantag skall inte gälla för varor som väger under 50 g per styck och förekommer i förpackningar som innehåller två eller flera sådana varor, vilkas nettovikt inklusive förpackning inte understiger 50 g, i vilket fall den sammanlagda nettovikten för varorna i ytterförpackningen måste anges på denna; i fråga om de varor som anges i artikel 1 punkterna 1, 2, 3, 9 och 10 får uppgiften om nettovikten ersättas med uppgift om minsta nettovikt om varan saluhålls i bitar eller små portionspåsar.

c) Namn eller handelsbeteckning och adress eller säte i fråga om tillverkaren eller förpackaren eller en säljare som är verksam inom gemenskapen; denna bestämmelse begränsar inte tillverkarens rätt att kräva att hans namn eller handelsbeteckning anges.

d) Uppgift om den faktiska mängden torrsubstans och invertsocker i fråga om sockerlösning, invertsockerlösning och invertsockersirap.

e) Upplysningen ”kristalliserad” i fråga om invertsockersirap som innehåller kristaller i lösningen.

f) Beteckningen av glukossirap eller torkad glukossirap - vars svaveldioxidhalt överstiger 20 mg/kg eller, i de fall som anges i artikel 4, 40 mg/kg - skall följas av en hänvisning till det livsmedel som det är avsett för, och produktens högsta svaveldioxidhalt skall anges i medföljande handlingar.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 måste vara väl synliga, lättlästa och outplånliga.

3. Bestämmelserna i punkt 1 hindrar inte att varor som definierats i artikel 1 utöver den obligatoriska beteckningen också har andra beteckningar som gäller i de olika medlemsstaterna, under förutsättning att sådana beteckningar inte kan tänkas vilseleda konsumenterna.

4. När de varor som definieras i artikel 1 förpackas i behållare eller förpackningar med en nettovikt som överstiger 10 kg och inte saluhålls i detaljhandeln, behöver de uppgifter som anges i punkt 1 b, d, e och f om så önskas bara anges i medföljande handlingar.

▼B

5. Trots punkt 1 och utan att det hindrar tillämpningen av de bestämmelser som kommer att antas av gemenskapen i fråga om livsmedelsmärkning, får medlemsstaterna behålla nationella bestämmelser som kräver uppgift om

a) fabriken när det gäller inhemsk tillverkning,

b) ursprungslandet, dock inte för produkter som tillverkas inom gemenskapen.

6. Bortsett från vad som anges i punkterna 1 och 2 får medlemsstaterna inte reglera hur uppgifterna enligt punkt 1 skall utformas. En medlemsstat får emellertid förbjuda handel inom sitt territorium med produkter som definieras i artikel 1 om uppgifterna enligt punkt 1 a, d, e och f inte anges på medlemsstatens nationella språk på omslagets eller behållarens ena sida eller, om punkt 4 är tillämplig, i medföljande handlingar.

Under den övergångstid som fastställs i artikel 8.2 får i Irland och Storbritannien icke-metriska vikter dock ersättas med sina metriska motsvarigheter om dessa medlemsstater så kräver.

7. Punkterna 1-6 skall gälla utan att det påverkar tilllämpningen av de bestämmelser om märkning som gemenskapen kommer att fastställa.

Artikel 10

1. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att handeln med de produkter, som avses i artikel 1 och som stämmer överens med definitionerna och reglerna i detta direktiv och bilagan, inte hindras av nationella och icke-harmoniserade föreskrifter om sammansättning, tillverkningsspecifikationer, förpackning eller märkning av framför allt dessa produkter eller av livsmedel i allmänhet.

2. Punkt 1 skall inte gälla för icke-harmoniserade bestämmelser som motiveras av behovet att

— skydda folkhälsan,

— förebygga oredlighet, om inte sådana bestämmelser kan hindra tilllämpningen av de definitioner och regler som fastställs i detta direktiv,

— skydda industriell och kommersiell äganderätt, uppgifter om exportland, ursprungsbeteckning och att förebygga illojal konkurrens.

Artikel 11

De provtagningsförfaranden och analysmetoder som behövs för att kontrollera reglerna för specifikationer över sammansättning och tillverkning av de varor som definieras i artikel 1 skall bestämmas enligt det förfarande som fastställs i artikel 12.

Artikel 12

1. När det förfarande som fastställs i denna artikel skall tilllämpas, skall ärendet hänskjutas till Ständiga livsmedelskommittén, som bildats genom rådets beslut den 13 november 1969, (i det följande kallad ”kommittén”), av dess ordförande, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med en majoritet av ►A1 forty-five ◄ röster varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionen skall själv anta förslaget om det har tillstyrkts av kommittén.

b) Om förslaget inte har tillstyrkts av kommittén eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

c) Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

▼B

Artikel 13

Bestämmelserna i artikel 12 skall tillämpas under en period av 18 månader från den dag då ärendet första gången hänsköts till kommittén enligt artikel 12.1.

Artikel 14

Detta direktiv skall inte gälla för

a) varor som definierats i artikel 1 när de förekommer som

— mycket finfördelade sockerarter,

— kanderade sockerarter,

— toppsocker,

b) varor avsedda för export till länder utanför gemenskapen.

Artikel 15

Medlemsstaterna skall, om så behövs, inom ett år från anmälan av detta direktiv ändra sin lagstiftning i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv och genast underrätta kommissionen om detta. De sålunda ändrade författningarna skall gälla för varor som saluhålls i medlemsstaterna två år efter anmälan av direktivet.

Artikel 16

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B

BILAGA

Metod för bestämning av färgtyp, askhalt och färg i lösning hos socker (vitt) och extravitt socker enligt definition i artikel 1.2 och 1.3

En ”punkt” motsvarar

a) i fråga om färgtyp: 0,5 enhet, beräknad enligt metod från Brunswick Institute for Agricultural and Sugar Industry Technology och på det sätt som beskrivs i A, punkt 2 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 1265/69 [1] av den 1 juli 1969 om metoder för bestämning av kvaliteten på socker som köpts in genom förmedling av interventionsorganen,

b) i fråga om askhalt: 0,0018 % beräknad enligt International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis (ICUMSA) på det sätt som beskrivs i A, punkt 1 i bilagan till den förordning som anges i punkt a,

c) i fråga om färg i lösning: 7,5 enheter, beräknad enligt ICUMSA-metoden på det sätt som beskrivs i A, punkt 3 i bilagan till ovannämnda förordning.

[1] EGT nr L 163, 4.7.1969, s. 1.